

Dale podawam pèsnje ze zapiskow hercow: M. Hicky z Ralbic, Pana a Starca z Khrósćic. Hdyž wot tutych muži žadach, zo bych mi někotre reje napisali, poskićichu mi swoje zapiski. Přijach to z džěla z radosću, z džěla pak z reservu. Dach sebi někotre reje z pomjatka hrać a póznach, zo je wšitko tak zapísane, kaž to herc hraje. Myslu z prawom, zo běchu moje źórła wěryhódne, hač runje běchu w zešiwkach, z kotrychž wupisowach, tež wšelake „galopy, walcery“ atd. Najprjedy běše wšitko serbske poznamjenjene ze słowom „wendisch“, potom běchu při mnohich tež počatkowe serbske słowa připísane, a skónčnje rozdžěleše so kóžda serbska pèsně, byrnje ze słowom „wendisch“ poměnjena njebyła, ze swojej słowjanskej powahu, z wosebitym razom wot nowočasných hermanskich a nadróžnych rejwanskich kusow.

Hickowa zběrka wobsahuje 47 jara zajimawych reji, ke kotrymž njeznaju ani přenjotny hlós ani text. Tutón rjad wopřimuje woprawdžite debjenki słowjanskeje hudźbneje prostonarodneje ornamentiki, a hdyž je přehląduju, přeco wobdźiwam, zo je w dotalnych zběrkach poměrnje tak mało reji zastupjene, zo při wšej dosć horliwej serbskej zběračelskej džěławosći je so jich móhła tajka mnohosć potajić a to tak krasnych! Te reje maju z wysokej wumjětskej hódnotu ethnografisku wažnotu a su nam Słowjanam źórło wosprawnjeneje hordosće. — K tomu je w Hickowej zběrcy zajimawo, zo na kóncu namakamy najjednoriši hlós pèsnje „Swěćića, swěćića hwězdzička“, runjež bychmy w zapiskach herca nawopak wočakowali. — Tež přiwabja našu kedźbnosć přistajene 3 varianty k horjeka spomnjenym „kwasnym pokhodam“.

W Panowej zběrcy mamy 42 reji a 35 wšelakich pèsni. Při rejach wobkedźbujmy napadny rozdžěl mjez tutymi rejemi a Hickowymi. Pola tutoho wotměnjuja so štwórcowe z wósmi- wými a časćišimi šěsnatkami, — ale pola Pana, hač runje mamy zawěsće variacije před wočomaj a nic přenjotne jednore melodije, wuliwa so wšitko skoro njepřestawajo nimale w samych wósmi- nach. A tola pokazuja zakładne rysy jenajkosć z někotrej nam hižo znatej pèsnju a swědča rěčniwje ze swojim razom, zo su woprawdže to, za což je hercowy napis na notach wudawa, mje- nujcy „wendisch“. Rozdžěl nastupa zjawnje jenož zwonkownosć,